

“Duraid en andere seculiere christelijke leiders in Noord-Irak zijn van mening dat de sjitische Dawa-partij van premier Nouri al-Maliki, die het ministerie van Binnenlandse Zaken controleert, medeplichtig was aan de aanval”.

Regering Irak betrokken bij bloedige aanslag op kerk in Bagdad in 2010

Hoe zat het ook al weer?

In het voorjaar van 2010 werden in Irak parlementsverkiezingen gehouden. Winnaar was de seculiere Iraqiya partij, geleid door ex-premier Iyyad Allawi. De Iraqiya partij is sterk gekant tegen de Iraanse invloed in Irak. Ook hebben diverse Iraqiya vertegenwoordigers het opgenomen voor de bedreigde Iraanse oppositie in Kamp Ashraf. Als grootste partij had Iraqiya het recht om de premier te leveren. De pogingen van Iraqiya om een regeringscoalitie te vormen, werden echter door Iran geblokkeerd. Om steun van Iran te verkrijgen reisde de zittende premier, Nouri al-Maliki, af naar Teheran. Iran beloofde Maliki te steunen in zijn strijd om het premierschap onder voorwaarde dat Maliki Kamp Ashraf zou sluiten. De steun van Iran voor Maliki maakte hem weinig populair in Irak en bij de Amerikanen. Het lukte noch Allawi noch Maliki een regering te vormen. Maar toen vond op 31 oktober 2010 een bloedige aanslag op een kerk in Bagdad plaats. Die dag stierven 68 Christenen tijdens het bijwonen van de kerkdienst en nog eens 98 raakten gewond. Dit zorgde voor een schokeffect in het Westen. Iedereen vond dat het nu toch echt tijd werd dat er in Irak een nieuwe regering werd gevormd. Aldus geschiedde. De Koerden kwamen met een plan voor een machtsverdeling. President Obama zette Allawi onder druk om zijn recht op het premierschap op te geven, zodat Maliki premier kon blijven. Van de afgesproken machtsverdeling kwam in de praktijk niets terecht. Premier Maliki hield de controle over alle veiligheidstroepen in eigen hand en het hoefde dan ook niet te verbazen dat op 8 april 2011 Kamp Ashraf opnieuw door Iraakse troepen werd aangevallen.

Ondanks dat Al-Qaida de verantwoordelijkheid voor de aanslag op de kerk in Bagdad opeiste, zijn er sterke aanwijzingen dat elementen binnen de regering bij de aanslag betrokken waren

(<http://www.dewereldmorgen.be/artikels/2012/02/23/kafka-in-irak-maliki-s-ruiters-van-de-apocalyps>):

“Op 2 augustus 2011 veroordeelde een Iraakse rechtbank drie mensen tot de doodstraf voor hun rol in deze aanslag en onderstreepte de noodzaak voor de bescherming van religieuze minderheden, die op de rand van uitsterven zijn. De executie-orders werden getekend op 2 februari 2012.

Maar de Assyrische christelijke gemeenschap, Iraakse bloggers en zelfs sommige politici beschuldigden openlijk de Iraakse regering voor haar gebrekkige afhandeling van de aanval.

a) Zij wijzen erop dat de terroristen explosieven en wapens naar de kerk brachten in auto's met donker getinte ruiten en zonder kentekens, die alleen beschikbaar zijn voor functionarissen met een hoge veiligheidsmachtiging. Zij konden ongehinderd door alle checkpoints zonder te worden tegengehouden.

b) Zij wijzen ook op de trage reactie van de veiligheidstroepen, en de mislukte aanpak van de reddingspoging zelf. Het blijft nog steeds onduidelijk hoeveel van de slachtoffers werden gedood of gewond door het Iraakse reddingsteam, dat in het wilde weg het vuur opende zodra ze de kerk bestormden.

c) Een hoge officier van de Iraakse politie, die anoniem wenst te blijven als gevolg van de gevoeligheid van het onderwerp, zei dat in de 10 dagen voorafgaand aan de aanval veiligheidstroepen van het ministerie van Binnenlandse Zaken geleidelijk de barrières van hun checkpoint dicht naar de kerk opschoven, totdat de terroristen tot recht voor de kerk konden rijden.

d) Dr Duraid Tobiya, het hoofd van de Assyrische Democratische Beweging in Mosul, de grootste christelijke politieke partij in Irak, vertelde aan NewsMax: "Ik kan niet direct de regering beschuldigen, want ik heb geen echte bewijzen gezien. Maar dit is wat we hebben gehoord van overlevenden en van ooggetuigen die spraken met mensen die in de kerk aanwezig waren."

Duraid en andere seculiere christelijke leiders in Noord-Irak zijn van mening dat de sjitische Dawa-partij van premier Nouri al-Maliki, die het ministerie van Binnenlandse Zaken controleert, medeplichtig was aan de aanval, en dat de Iraakse politie is uitgegroeid tot het instrument van de heersende partij, niet een beschermer van de Iraakse staat."